

Arbejdsrettens dom af 17. maj 2011

I sag nr. A2011.0180:

Dansk Arbejdsgiverforening
for
Dansk Erhverv Arbejdsgiver
for
CSC Danmark A/S
(advokat Helge Werner)

mod

FTF
for
PROSA
for
PROSA/CSC-DK og PROSA/CSC-GIS-klubben
(advokat Jacob Bjerre)

Dommere: Poul Flemming Hansen, Erik Kjærgaard, Kirsten Kenneth Larsen, Knud Erik Linius, Asger Tue Pedersen, Benny Rosberg og Jytte Scharling (retsformand).

Indledning

Parterne opsagde deres indbyrdes kollektive overenskomster til udløb den 1. juni 2009. Den 26. august 2009 afgav de indklagede første strejkevarsel i overensstemmelse med de aftalte konfliktregler. Klagerne afgav den 28. august 2009 første lockoutvarsel, der den 24. januar 2011 efter resultatløse forhandlinger blev fulgt op af specifikt lockoutvarsel omfattende henholdsvis 51 og 85 navngivne personer. Lockouten blev iværksat den 9. februar og omfattede da 16 færre medarbejdere end varslet. Den 11. februar 2011 afgav de indklagede specifikke strejkevarsler. Klager protesterede den 14. februar 2011 mod de specifikke strejkevarsler og indgav den 22. februar 2011 klageskrift til Arbejdsretten. Indklagede anfægtede den 24. februar 2011 den iværksatte lockout for så vidt angår 48 medlemmer.

Den 24. marts 2011 afsagde Arbejdsretten deldom i sagen vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de specifikke afgivne konfliktvarsler var lovlige, og om parternes konfliktaftaler kunne forstås således, at konflikt kunne iværksættes alene for arbejdsopgaver.

Som nærmere beskrevet i Arbejdsrettens dom af 24. marts 2011, hvilken sag blev hovedforhandlet den 16. marts 2011, er der mellem CSC Danmark A/S og PROSA/CSC-DK og PROSA/CSC-GIS-

klubben indgået aftale om konfliktregler, hvori det bl.a. er anført, at medlemmer af foreningen, der er beskæftiget med udvikling og nødvendig vedligeholdelse af kørende systemer eller i øvrigt skal medvirke til at opretholde en normal produktion for CSC Danmarks kunder ikke kan være omfattet af arbejdsstandsning

Ved dommen af 24. marts 2011 fastslog Arbejdsretten, at aftalerne ikke kunne forstås således, at medlemmer af foreningen kunne være i konflikt og samtidig være på arbejde og modtage fuld løn for alene at udføre den del af deres sædvanlige opgaver, der er friholdt i henhold til konfliktaftalerne. Samtidig bemærkede Arbejdsretten, at den på baggrund af de forelagte oplysninger ikke kunne vurdere, om en række medarbejdere havde arbejdsopgaver af en sådan karakter, at de i henhold til konfliktaftalerne ikke kunne deltage i arbejdsstandsning. Sagen blev for så vidt angår disse medarbejdere udsat. Det er dette spørgsmål, Arbejdsretten med denne dom skal tage stilling til.

Påstande

Klager, Dansk Arbejdsgiverforening for Dansk Erhverv Arbejdsgiver for CSC Danmark A/S, har over for indklagedes påstande nedlagt påstand om frifindelse.

Indklagede, FTF for PROSA for PROSA/CSC-DK og PROSA/CSC-GIS-klubben, har nedlagt følgende påstande:

I:

Principalt: Klager skal anerkende, at iværksættelsen af lockout den 9. februar 2011 over for 44 af indklagedes medlemmer, jf. sagens bilag M med tilhørende underbilag, udgør et brud på parternes konfliktaftaler.

Subsidiært: Klager skal anerkende, at iværksættelsen af lockout den 9. februar 2011 over for et mindre antal af indklagedes medlemmer anført i bilag M med tilhørende underbilag, udgør et brud på parternes konfliktaftaler.

II:

Klager skal retablere de bestående ansættelsesforhold for de pågældende uretmæssige lockoutede medlemmer med tilbagevirkende kraft at regne fra den 9. februar 2011.

III:

Principalt: Klager skal anerkende, at strejke straks kan iværksættes for indklagedes 8 medlemmer omfattet af sagens bilag N med tilhørende underbilag.

Subsidiært: Klager skal anerkende, at strejke straks kan iværksættes for et mindre antal af de indklagedes medlemmer omfattet af sagens bilag N med tilhørende underbilag.

IV:

Klager skal betale en mærkbar bod fastsat efter Arbejdsrettens skøn til indklagede og efterbetale løn, pension og fast påregnelige ydelser til de uretmæssigt lockoutede medlemmer fra den 9. februar 2011 med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstidspunkt.

Sagsfremstilling

De indklagede har gjort gældende, at følgende 44 af de indklagedes medlemmer, der er undergivet lockout, udfører arbejdsopgaver, der er omfattet af konfliktaftalerne: A1-A44

De indklagede har endvidere anført, at følgende 8 medlemmer kan deltage i strejke: B1-B8.

Sagens bilag M med underbilag 23 og bilag N med underbilag 24 indeholder gengivelse af parternes redegørelse for de pågældendes arbejdsopgaver.

Det er oplyst, at de indklagede to dage efter hovedforhandlingen i Arbejdsretten den 16. marts 2011 afgav nye specifikke strejkevarsler, der blandt andet omfattede 34 medlemmer, der tillige var omfattet af klagers lockout. Klager protesterede mod strejkevarslerne, og der blev på baggrund af protesten afholdt fællesmøde den 25. marts 2011. Der fremgår af referatet, at:

”Fra arbejdsgiverside henviste man til de ved skrivelser af 21. marts afgivne protester, og opfordrede arbejdstagersiden til at trække de afgivne, specifikke konfliktvarsler tilbage.

For det første er det af PROSA/CSC-DK specifikke konfliktvarsel vedrørende ”Debitormotor” i strid med Arbejdsrettens dom af 24. marts 2011 for så vidt angår Birgittes Skautrup, ligesom varslene i øvrigt synes for vidtgående.

For det andet angår PROSA/CSC GIS-klubbens specifikke konfliktvarsel vedrørende ”Wintel” en medarbejder, der i henhold til parternes konfliktaftaler ikke må deltage i en arbejdsstandsning.

For det tredje er de specifikke konfliktvarsler, der nu er afgivet af PROSA/CSC-DK og PROSA/CSC GIS-klubben, ulovlige allerede fordi PROSA/CSC-DKs og PROSA/CSC GIS-klubbens første konfliktvarsel af 26. august 2009 blev udtømt ved afgivelsen af specifikke strejkevarsler den 11. februar 2011.

Fra arbejdsgiverside erklærede man sig dog enig i, at de 41 og 56 forbundsmedlemmer, der er opført på bilag 1 til to af de specifikke konfliktvarsler af 18. marts 2011, ikke er omfattet af parternes konfliktaftaler, og at disse forbundsmedlemmer derfor opfylder de materielle betingelser for lovligt at kunne omfattes af såvel en strejke som af den igangværende lockout.

Fra arbejdstagerside tog man forbehold heroverfor med henvisning til Arbejdsrettens dom af 24. marts 2011 i sag AR2011.0180, i hvilken sagen udsættes på nærmere gennemgang og Arbejdsrettens senere afgørelse af, hvilke personer, der kan udtages til konflikt. Man bestred af varslene vedrørende ”Debitormotor” var for vidtgående. PROSA/CSC-DK og PROSA/CSC GIS-klubben vedgik, at man ved afgivelsen af de specifikke strejkevarsler den 11. februar

2011 havde udtømt de generelle konfliktvarsler af 26. august 2009. Man tilbagekaldte derfor samtlige specifikke konfliktvarsler afgivet den 18. marts 2011.”

Parterne mødtes den 4. og 5. april for at forhandle omfanget af lockouten og de varslede strejker med afsæt i Arbejdsrettens dom af 24. marts 2011. Der blev ikke opnået enighed. Der var ud over omfanget af lockouten og den varslede strejke uenighed om, hvorvidt de indklagedes protester op til mødet om, at yderligere 11 af de lockoutede medarbejdere ikke kunne deltage i arbejdsstandsning, kunne indgå i sagen.

De indklagede begærede herefter hastefællesmøde afholdt. Fællesmødet blev afholdt den 13. april 2011. Det fremgår af referatet:

”Fra **arbejdstagersiden** fastholdt man klagen og de deri anførte begrundelser, i det man var af den opfattelse, at den lockout CSC Danmark A/S iværksatte 9. februar 2011 overfor henholdsvis PROSA/CSC GIS-klubbens og PROSA/CSC-DK uretmæssigt omfatter som minimum yderligere 15 (lockoutede) foreningsmedlemmer.

...

Det er klagerens opfattelse, at CSC Danmark A/S hermed har gjort sig skyldig i overenskomstbrud (i kraft af konfliktaftalerne), jf. herved arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 1 og 2.

Fra **arbejdsgiversiden** kunne man på det foreliggende grundlag ikke anerkende noget overenskomstbrud. Man understregede, at den lockout der blev iværksat den 9. februar 2011 udelukkende omfatter foreningsmedlemmer der er ansat i CSC Danmark A/S. Man konstaterede, at 2. – og specifikt – lockout-varsel blev afgivet overfor klagerne den 24. januar 2011. Klagerne protesterede ikke herimod indenfor den i Arbejdsretslovens § 9, stk. 1, nr. 3 fastsatte frist på 5 dage. Derimod bekræftede klagerne allerede ved brev af 25. januar 2011 at have modtaget det specifikke lockout-varsel, og tilkendegav, at man generelt ville videreformidle varslene overfor sine medlemmer. Samtidig anførte klagerne, at *”Det er virksomheden, der lockouter og dermed teknisk set bringer ansættelsesforholdet til ophør og derfor er det også virksomheden, der underretter de direkte berørte personer. Vi antager, at CSC er enige heri”*. Fra arbejdsgiverside anførte man dernæst, at lockouten blev iværksat den 9. februar 2011, uden nogen protest fra klagerens side. Den 24. februar anmodede klagerne om afholdelse af fællesmøde men under det herefter afholdte fællesmøde den 1. marts 2011 blev de nu inddragede foreningsmedlemmer ikke nævnt.

Tværtimod fremsendte klagerne den 18. marts 2011 yderligere strejke-varsler, hvori de nu 12 af de nu inddragede 15 foreningsmedlemmer alle blev varslet i strejke. Under det herpå følgende fællesmøde den 25. marts 2011 erklærede man sig fra arbejdsgiverside enig i, at de pågældende foreningsmedlemmer opfyldte de materielle betingelser for lovligt at kunne omfattes af såvel en strejke som af den igangværende lockout. Først den 12. april 2011 fremkom den fællesmødebegæring der danner grundlag for nærværende fællesmøde.

Fra **arbejdstagerside** tog man i fællesmødereferatet af 25. marts 2011 forbehold for arbejdsgiversidens opfattelse. Man tog forbehold for at videreføre sagen ved Arbejdsretten som hastesag, og i den forbindelse at begære nærværende klage behandlet sammen med Arbejdsrettens sag AR2011.0180.”

Parterne kunne således ikke på og heller ikke efter fællesmødet opnå enighed, og fortsat hovedforhandling for Arbejdsretten blev herefter berammet.

Klagers protest mod de indklagedes specifikke strejkevarsler blev umiddelbart før den fortsatte hovedforhandling reduceret fra at omfatte 27 medarbejdere til at omfatte 8, under henvisning til at de indklagede under forhandlingerne den 4. april 2011 havde erklæret, at det ikke vil være at betragte som konfliktramt arbejde, at andre ikke konfliktramte håndterede fejl på kørende systemer.

Indklagede har under hovedforhandlingen tilkendegivet, at denne erklæring blev givet som et led i forhandlingerne og ikke vedstås under hovedforhandlingen.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af C, A9, A20, A6, Lars Lundsgaard og Lene Christensen.

C har forklaret bl.a., at han har været tillidsrepræsentant i CSC Danmark. Udgangspunktet for forhandlingerne efter Arbejdsrettens dom af 24. marts 2011 den 4. april 2011 var, at en medarbejder var omfattet af konfliktaftalen, blot vedkommende havde det mindste med driften at gøre. Det er i det lys, de sidst fremkomne indsigelser mod omfanget af lockouten skal ses. Han forstår ”nødvendig vedligeholdelse” således, at man skal holde systemet i en sådan stand, at brugerne kan bruge systemet. ”Nødvendig vedligeholdelse” er langt mere og andet end rettelse og udbedring af fejl.

For så vidt angår A13, A17, A18, og A23, er deres ansættelse del af en trekantsaftale mellem parterne og SAS, hvorefter medarbejdere frit kan arbejde inden for hinandens aftaler. Alle fire arbejder med nødvendig vedligeholdelse af SAS' kørende driftssystemer. De burde derfor være omfattet af konfliktaftalen. Derudover er de fire stadig ansat af CSC Danmark, men burde have været overflyttet til CSC Airline Solutions, dels fordi de arbejder med SAS, dels fordi der var aftale om overførsel af arbejdskraft. De er således tilknyttet begge virksomheder.

A43 og A44 blev begge overført til ”bænken” den 8. februar 2011, idet deres arbejdsopgave udløb den dag. Når en medarbejder er færdig med en arbejdsopgave, bliver pågældende overført til ”bænken” for at videreudanne sig og blive klar til et nyt job. På tidspunktet for lockout varslet bestred begge job, der var omfattet af fredspligten. Såfremt denne varsling accepteres vil der blive åbnet for omgåelse af konfliktaftalen.

A3 og A25 er begge Problem Managers, der er helt afgørende for opretholdelsen af den normale drift. Problem Managers er de første på et problem. De dirigerer opgaven hen til rette sted, rekvirerer nødvendige ressourcer, og ved konkrete nedbrud er de med til at løse problemerne.

A35 og A41 er begge Project Managers. Begge håndterer, ændrer og opgraderer systemer og bidrager med nødvendig vedligeholdelse heraf.

A36 arbejder kun i dagtimerne i modsætning til sine kolleger i samme afdeling, der arbejder på skift. Hun udfører det samme arbejde som sine kolleger, der alle er omfattet af konfliktaftalen.

A22 driftsdokumenterer de kørende systemer. Hvis der sker en fejl, skal driftsdokumentet ændres. Hvis for eksempel en server skifter placering, er det vigtigt, at dette fremgår af driftsdokumentet, således at den efterfølgende hurtigt kan lokaliseres. Driftsdokumentationen er en forudsætning for at kunne finde fejlene.

A9 har forklaret bl.a., at han er lockoutet. Han er i RDM, hvilket er det samme som Project Management, men RDM tager sig af projekter på under 200 timers varighed. Han håndterer requests, der kommer fra kunderne om blandt andet fejl, driftsopgaver og udvikling. Det vil sige, at han koordinerer, hvem opgaven skal uddelegeres til og hvilke ressourcer, der skal bruges på opgaven. Han bruger ca. 95 % af sin tid på drift. Han er med til at løse kritiske fejl, der inden for få timer kan få systemet til at bryde ned, og han laver generelle ændringer. Han er med til at få systemerne til at glide. Han arbejder særligt med ét system – tinglysningsystemet, der må siges at være et afgørende system for det finansielle marked.

A7, A16, A31, A37 og A40 har de samme arbejdsopgaver som vidnet. De har alle kontakt til kunder. Når der er særlige projekter, bliver der etableret proforma vagtordninger, hvor man står til rådighed og er tilgængelig ved telefonen. Der er ikke tale om en skemalagt vagtordning.

A20 har forklaret bl.a., at hun er Change Manager og lockoutet. Hun registrerer alle ændringer på de kørende systemer. Alle ændringer på de kørende systemer skal gennem Change Management. Hun indgår i en kontrolfunktion og har i den forbindelse kundekontakt. Hun har fuldstændig de samme arbejdsindhold som A1 og A30.

A6 har forklaret bl.a., at han er Field Operator og lockoutet sammen med 12 kolleger, som han indgår i vagtordning med. Han bistår eksterne kunder, hvis kundens udstyr (pc'er printere mv.) går ned, så kunderne igen kan komme ind i systemet.

A15, A24, A28, A32 og A33 indgår alle i en uformel vagtordning, som han ikke har nærmere kendskab til.

Lars Lundsgaard har forklaret bl.a., at han er projektchef i CSC Danmark, og indgår i ledelsen af selskabet. CSC tog ved udvælgelsen af medarbejdere til lockout udgangspunkt i konfliktaftalerne, der var indgået for at hindre, at CSCs kunder blev påvirket af lovlige konflikter. Man kan se det som en forsikringsordning. I udvælgelsen vurderede de, om folk var afgørende for og direkte medvirkende til opretholdelsen af den løbende, kørende drift, det vil sige, om de var med til at finde og rette opståede fejl på kundernes kørende systemer. Kundekontakten var ikke afgørende, da alle medarbejdere mere eller mindre har kundekontakt. Fejlrettelse er et delelement i begrebet ”nødvendig vedligeholdelse”. Løbende tilpasninger af systemer, så de skulle være i overensstemmelse med for eksempel lovændringer, falder efter hans opfattelse ikke under konfliktaftalen. Han har udarbej-

det bilag 25, der angiver de kriterier, de anvendte i udvælgelsen til lockout og i deres vurdering af strejkevarslerne. Redresseringerne af nogle af de oprindelige lockoutvarsler skyldtes, at de fandt ud af, at de redresserede medarbejdere udførte andre opgaver, end de gik ud fra ved varslingen

CSC har ingen interesse i at lockoute personer, der ikke kan undværes. De har med aftalen fået en garanti, de kan stille over for kunden om, at kundens system kan opretholdes også i en eventuel konfliktsituation, men de betaler også deres medarbejdere for det.

Udvælgelsesmetoden har været den samme for alle. Der gælder samme regler for begge parter konflikvarsler.

Ved udvælgelsen af A13, A17, A18 og A23, der alle arbejder med vedligeholdelse af SAS-systemer, har CSC kun set på, hvilke arbejdsopgaver medarbejderne udførte. De er alle ansat i CSC og er aflønnet af CSC.

Overflytningen af A43 og A44 til ”bænken” var et led i tilpasningen af kapaciteten i gruppen i forbindelse med lockouten. Begge var på tidspunktet for lockouten ”between jobs” og skulle således deltage i opkvalificering og omskoling.

A3 medvirker ikke i en direkte løsning af fejl og er ikke nødvendig i forhold til opretholdelse af den direkte kørende drift. Han bidrager med, at der bruges færre ressourcer på at finde en løsning, men ikke med fejlrettelser.

A35 og A41 har begge rolle som Project Manager og har dermed en rolle i styring af forandringer på systemer.

Han er enig i, at A36 udfører de samme opgaver som hendes øvrige kolleger, der ikke er udtaget til konflikt. Hun arbejder ikke fuld tid og indgår på grund af sygdom ikke i normeringen, så hvis der skal være 3 mand på arbejde, er hun typisk den fjerde. CSC vurderede derfor, at hun ikke var nødvendig til opretholdelse af den kørende drift.

A22 arbejder med at vedligeholde og lave driftsdokumentation til forandringer i systemer. CSC anså hende ikke for at være nødvendig til opretholdelse af den kørende drift.

Den proforma-vagtordning, som A9 har omtalt, drejer sig nok om, at han er blevet bedt om at stå til rådighed i særlige situationer. A9 retter ikke konkrete fejl, men udfører ændringer og forandringer. D er nødvendig for opretholdelsen af den kørende drift, og han adskiller sig fra A9 ved at indgå i en direkte vagtordning vedrørende TastSelv løsningen i SKAT. Ledelsen har vurderet, at D er en af forudsætningerne for, at systemet kan komme op og køre igen i tilfælde af et nedbrud.

Han er enig i, at A1 og A30 kan sidestilles med A20, og at de alle er nødvendige til at sikre overholdelse af processer i forhold til forandringer. Dette har dog ikke noget med opretholdelse af drif-

ten at gøre. De har ikke samme arbejdsopgaver som E, F og G, der alle medvirker til idriftsættelse af fejlrettelser og således medvirker til, at et nedbrudt system kommer op at køre igen.

A6 er en medarbejder, kunderne er glade for. Men supportering af kundernes pc'er og printere har kun perifer betydning, når det skal vurderes, om der er tale om en nødvendig kapacitet til opretholdelse af den kørende drift. A15, A24, A28, A32 og A33 kan alle sidestilles med A6 og kan derfor efter ledelsens opfattelse lockoutes. A15, A24, A28 og A33 er desuden tænd/sluk vagter. Det betyder, at når en fejl skal rettes af for eksempel en medarbejder i Indien, er det til tider nødvendigt, at systemet i Danmark skal genstartes. Der er således behov for en fysisk tilstedeværelse i Danmark til at slukke og gentænde en maskine. Det er en vagtordning, der giver ekstra vederlag, og som altid har været i Field Operations. Vagten kræver ikke særlige kompetencer og er en turnusordning.

B3 sørger for, at SKATs borgersystem på internettet fungerer. Dette er hans primære funktion, og han kan derfor ikke udtages til strejke. B3 udfører ikke det samme arbejde som H.

B7 fejlfinder og sidder med en unik viden om for eksempel CPR-systemet. Han kan derfor ikke udtages til strejke.

B2 og B6 arbejder begge med fejlrettelser på politiets POLSAG. Systemet er gået i drift på Bornholm og har været det siden december 2010, og begge medarbejdere er derfor afgørende for, at systemet kan holdes i luften.

B5's arbejdsopgave er at rette fejl på systemer, som kører for SKAT.

B4 er RDM og koordinerer det, der sker på de kørende systemer vedrørende SKAT, herunder fejl-søgning og fejlrettelse vedrørende SKATs hjemmeside.

B1 besidder en unik viden om aktieavancesystemet og dette systems drift i SKAT. Hvis hun således ikke står til rådighed, vil eventuelle fejl ikke kunne findes og rettes.

B8 er af afgørende betydning for opretholdelsen af driften på SKAT-ID, som bruges til identifikation af SKATs brugere på nettet. B8 har et klart overblik over systemet og finder og retter fejl på systemet. Selvom han ikke har direkte adgang til systemet, har han afgørende betydning for opretholdelse af et system, der kører.

Lene Kristensen, der er direktør i CSC Danmark, har supplerende forklaret, at de 4 medarbejdere, der arbejder for SAS, er medlem i én af de to PROSAforeninger.

Parternes argumentation

Klager har navnlig anført, at det fremgår af Arbejdsrettens dom af 24. marts 2011, at Arbejdsretten ikke havde tilstrækkelig oplysninger til at tage stilling til, hvem der var omfattet af konfliktaftalerne. Dette indebærer, at det er de indklagede, der har bevisbyrden og dermed pligten til at oplyse

sagen, således at en eventuel bevismangel må komme de indklagede til skade. De afgivne forklaringer har i det væsentlige bestået i andenhåndsuplysninger og standpunkter vedrørende vidnernes kolleger, og det må konstateres, at der ikke er forklaret om alle de lockoutede medarbejdere. De indklagede har således ikke løftet bevisbyrden.

Konfliktaftalerne er først og fremmest indgået i arbejdsgiverens interesse, hvorfor der må være en formodning for, at de medarbejdere, som arbejdsgiveren har udtaget til en lockout, med rette kan udtages, da arbejdsgiveren ikke har interesse i at medtage medarbejdere, der er omfattet af aftalen. Arbejdsgiveren har således et fortolkningsfortrin. Det må også siges at være et tegn på, at de rigtige medarbejdere har været udtaget, at lockouten endnu ikke har påvirket CSC.

De indklagede har derudover udvist en usædvanlig grad af passivitet. De fremkom først med indsigelser mod omfanget af lockouten den 24. februar 2011, efter at lockouten var trådt i kraft den 9. februar 2011. Ved lockoutens ikrafttræden måtte CSC gå ud fra, at de givne lockoutvarsler var gyldige. Derudover må de indklagede være afskåret fra at inddrage yderligere 11 medarbejdere, der ikke er en del af den oprindelige retssag, men som først blev inddraget lige før forhandlingerne i april 2011.

Ved strejkevarslerne af den 18. marts 2011 afgav de indklagede strejkevarsler for 25 af de personer, som de indklagede oprindeligt havde protesteret mod, var udtaget til lockout. De indklagede har således med det nye konfliktvarsel anerkendt, at de samme 25 personer kan være omfattet af en lockout. At konfliktvarsel efterfølgende blev trukket tilbage har ingen betydning.

I gennemgangen af strejkevarslerne har CSC foretaget vurderingerne loyalt i forhold til konfliktaftalen. CSC har detaljeret vurderet hver af de medarbejdere, de er blevet forespurgt om. Der er ikke afgivet forklaring af de 8 strejkevarslede medarbejdere, der er protesteret mod.

Indklagede har navnlig anført, at Arbejdsrettens afgørelse om, at konfliktaftalerne ikke knytter sig til opgaver men til personer, må betyde, at en medarbejder, der bare har en flig med opretholdelse af en normal produktion at gøre, er omfattet af konfliktaftalerne og dermed ikke kan deltage i en konflikt.

Konfliktaftalerne er indgået af ligeværdige aftaleparter. Indklagede er således lige så egnet til at vurdere, hvem der er omfattet af aftalen. Der eksisterer således ikke nogen fortolkningsfortrin til fordel for klager. Konfliktaftalerne indeholder et gensidighedsprincip, således at personer, der ikke kan strejke, heller ikke kan være omfattet af en lockout.

Bevisførelsen har vist, at der ikke er enighed om, hvordan begrebet ”nødvendig vedligeholdelse” skal fortolkes. Indklagede er af den opfattelse, at begrebet ikke kun omfatter fejlrettelser men også arbejde, der relaterer sig til udvikling og nødvendig vedligeholdelse og opdateringer af den enkelte kundes systemer.

Klagers argumentation om, at lockouten ikke har medført gener for klager belyser, at klager har flyttet opgaver til andre af klagers selskaber, konsulenter mv.

Da de indklagede har løftet bevisbyrden for, at de medlemmer, der er gjort indsigelser mod, er omfattet af konfliktaftalerne, er lockouten over for disse uretmæssig, og klager skal derfor idømmes en mærkbar bod. Endvidere har klager ikke bevist, at de medlemmer, der er varslet i strejke, skulle være omfattet af konfliktaftalerne.

Det bestrides, at indklagede har udvist passivitet.

Arbejdsrettens begrundelse og resultat

Efter arbejdsretlig praksis er der en vidtgående konfliktret ved overenskomstfornyelse. En aftale, hvor to ligeværdige parter begrænser denne frie konfliktret, må derfor fortolkes indskrænkende. Der skal således i denne sag indfortolkes et væsentlighedskriterium ved vurderingen af, om de enkelte medarbejdere er omfattet af konfliktaftalen og således hverken kan lockoutes eller strejke. Det afgørende må i denne sag herefter være, om de omtvistede medarbejdere har væsentlig betydning for den allerede kørende drift.

Bevisbyrden for, at lockoutede medarbejdere er omfattet af konfliktaftalerne og derfor ikke kan deltage i arbejdsstandsning, påhviler de indklagede. Bevisbyrden for, at de strejkevarslede medarbejdere er omfattet af konfliktaftalerne og derfor ikke kan strejke, påhviler tilsvarende klager.

Lockout

Efter bevisførelsen må det lægges til grund, at A13, A17, A18 og A23, selvom de arbejder med SAS, stadig er ansat af CSC Danmark A/S og stadig er medlem af én af de to PROSAforeninger. A13, A17, A18 og A23 er derfor omfattet af konflikten. Det er ikke ved bevisførelsen godtgjort, at de skulle være nødvendige for opretholdelsen af den kørende drift. Disse er derfor retmæssigt udvalgt til lockout.

Efter bevisførelsen finder Arbejdsretten, at A15, A24, A28 og A33, der alle indgår i en tænd/sluk vagtordning, må anses for nødvendige for opretholdelsen af den kørende drift. Disse er derfor omfattet af konfliktaftalerne, og iværksættelse af lockout over for dem udgør et brud på parternes konfliktaftaler. Der findes ikke at være ført tilstrækkelig bevis for, at også A32 skulle være omfattet denne vagtordning.

A36 udfører det samme arbejde som hendes øvrige kolleger i afdelingen. Disse er på grund af deres arbejde ikke udvalgt til lockout. Det findes ikke godtgjort, at hun, blot fordi hun ikke indgår i en skiftevagt, adskiller sig fra de fire øvrige. A36 er derfor omfattet af konfliktaftalerne, og iværksættelse af lockout over for hende udgør et brud på parternes konfliktaftaler.

Der enighed mellem parterne om, at A43 og A44 blev overført til "bænken" den 8. februar 2011 – dagen før lockoutens ikrafttræden, og det lægges til grund, at A43 og A44 på tidspunktet for vars-

lingerne bestred job, der er omfattet af parternes konfliktaftale. I hvert fald i denne særlige situation finder Arbejdsretten, at betingelserne for lockout skal være til stede på varslingsstidspunktet. A43 og A44 kan derfor ikke deltage i en lockout, og iværksættelse af lockout over for dem udgør et brud på parternes konfliktaftaler.

På det foreliggende grundlag findes det ikke bevist, at de øvrige lockoutede medarbejdere tillige skulle være omfattet af konfliktaftalen. Det lægges herefter til grund, at disse med rette er udtaget til lockout.

Klager skal herefter retablere ansættelsesforholdene for A15, A24, A28, A33, A36, A43 og A44 med tilbagevirkende kraft fra den 9. februar 2011.

Strejkevarslerne

På baggrund af Lars Lundgaards forklaring lægges det til grund, at B1 besidder en sådan viden om SKATs TastSelv system, at hun må antages at være nødvendig for opretholdelsen af den kørende drift. B1 kan således ikke deltage i en strejke.

B2 arbejder med fejlfinding og fejlrettelser vedrørende POLSAG. POLSAG er idriftsat på Bornholm. På den baggrund finder Arbejdsretten, at B2 er nødvendig for opretholdelsen af den kørende drift. B2 kan således ikke deltage i en strejke. B6 arbejder ligeledes på POLSAG i egenskab af infrastrukturarkitekt og arbejder efter klagers oplysninger primært med at løse performance problemer. Det findes ikke tilstrækkelig godtgjort, at opgaverne er nødvendige for opretholdelsen af den kørende drift. Han findes derfor at kunne deltage i strejke.

Arbejdsretten lægger på baggrund af Lars Lundgaards forklaring til grund, at B3 ikke udfører det samme arbejde som H, og at han beskæftiger sig med drift og support af SKATs kørende systemer. B3 findes herefter at være nødvendig for opretholdelsen af den kørende drift og kan således ikke deltage i en strejke. Efter bevisførelsen findes det samme at gælde for B4.

Arbejdsretten finder ikke, at der vedrørende B5, B6, B7 og B8 er ført tilstrækkelig bevis for, at de kan holdes ude af en strejke.

Bod

Arbejdsretten finder, at forholdet ikke har en sådan karakter og grovhed, at bod er forskyldt. Indklagedes påstand om bod tages derfor ikke til følge.

Thi kendes for ret:

Klager skal anerkende, at iværksættelsen af lockout den 9. februar 2011 over for A15, A24, A28, A33, A36, A43 og A44 udgør et brud på parternes konfliktaftaler.

Klager skal retablere ansættelsesforholdene for A15, A24, A28, A33,A36, A43 og A44 med tilbagevirkende kraft fra den 9. februar 2011.

Klager skal anerkende, at strejke straks kan iværksættes for B5, B6, B7 og B8.

Klager skal efterbetale løn, pension og fast påregnelige ydelser til A15, A24, A28, A33, A36, A43 og A44 fra den 9. februar 2011 med tillæg af procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstidspunkt.

Klager frifindes i øvrigt.

Jytte Scharling